

SENTÈNCIA de 30 de juny de 2004

Càrrega de la prova.- Valoració de la prova

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal dels Srs. Bernard i Nicole Marie Thérèse A. van interposar demanda, en data 19-6-2003, en virtut de la qual sol·licitaven la condemna del Sr. Marc D.U. a l'abonament de la quantitat de 956,71 €, amb més l'interès legal des de la data de la contesta de la demanda i amb imposició de les costes processals a la part defenent.

Per el contrari, la part defenent va oposar-se a la demanda i va manifestar que no devia les esmentades quantitats i quant a la suma de 125,16 € al·legava que el Sr. P. és amic de la part agent i que li semblava estrany que el nom dels comensals apareguessin a la factura.

II.- L'Honorable Batlle, constituït en Tribunal unipersonal civil, va dictar sentència, en data 7-10-2000, essent la seva part decisòria la que segueix: "DECIDEIX Que estimant parcialment la demanda de l'actora ha de condemnar i condemna al Sr. Marc D.U. a pagar al Sr. Bernard A. la quantitat de 51,69.- Euros, més els interessos legals a comptar de la data de contesta a la demanda, sense fer imposició de les costes processals".

III.- La part agent va interposar recurs d'apel·lació contra la sentència d'instància i, en data 12-1-2004, va formular llur escrit de conclusions, on pels arguments continguts en el mateix, sol·licita la revocació de la sentència dictada a la instància.

La part defenent no

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part apel·lant fonamenta el seu recurs d'apel·lació, en primer terme, en el fet que la sentència d'instància no valora les al·legacions del defenent que les

sumes adeutades, tret dels 125,16 €, corresponien a compensacions de treballs i prestacions de serveis realitzades pel negoci del defenent, per la qual cosa calia invertir la càrrega de la prova i que fos la part demandada qui provés l'existència de les prestacions portades a terme. I, en segon terme, quant a l'import dels 125,16 € el defenent reconeixia deure aquest preu. S'afegeix que l'import del viatge d'anada i tornada a Brussel·les es va abonar i s'acompanyava amb la demanda la factura de Viatges Pyrénées a nom del defenent. També demanava la condemna a l'abonament de les costes d'ambdues instàncies per la mala fe i temeritat del defenent.

La resolució del present recurs d'apel·lació exigeix examinar les proves practicades, en relació a les al·legacions de la part defenent, i procedir a valorar el resultat probatori per determinar si s'escau o no revocar la sentència d'instància.

II.- Si s'examinen les al·legacions que va efectuar la part defenent, aquesta sustenta que no reconeix deure les quantitats que reclama l'actora i que, excepte l'import de 125,16 €, corresponen a compensacions del treball i prestacions de serveis realitzades pel compareixent a través del seu negoci MEGASOFT i que, en relació a la quantitat de 125,16 €, que el Sr. P. és amic de la part agent i que és estrany que els comensals constin a la factura. Si aquestes al·legacions es posen en consonància amb la prova documental, es pot concloure que, respecte, de l'import de 125,16 € no pot triomfar el recurs d'apel·lació, tota vegada que la part defenent assevera que no reconeix deure aquesta quantitat; el document que justificaria aquest pagament no es troba signat pel defenent (darrera foli 8, atès que no es troba foliat), per la qual cosa no es pot pretendre ni derivar de les afirmacions del defenent que es devia aquesta quantitat per part seva, i, per tant, tampoc es pot desprendre d'aquest fet una situació de mala fe o de temeritat que motiví la imposició de les costes processals.

III. En canvi, el recurs sí que mereix triomfar pel que fa referència a les demés quantitats reclamades i per dos motius diversos. En primer terme, quant a algunes de les quantitats que es demanen, la part agent ha provat el seu abonament i també que el destinatari del servei era el defenent, com succeeix amb els bitllets d'avió (cfr. folis 7 i 8), on s'aprecia la data de la factura, 22-2-2001, a nom del defenent i en l'estat del compte de l'actora s'observa el mateix import de la factura carregat el dia 22-2-2001. I, en segon terme, en relació a les altres despeses s'ha d'entendre que si la part defenent no reconeix les quantitats, però, a continuació afirma que, excepte l'import del sopar, corresponen a compensacions per treballs i serveis fets pel defenent, el que està sostenint

és que el deute existeix, però s'ha extingit per compensació amb motiu dels serveis i treballs que ell ha realitzat. I això significa que resta acreditada la realitat del crèdit i que correspon al defenent, d'acord amb les regles de distribució de l'onus probandi (la compensació seria un fet extintiu que hauria de provar el defenent), l'acreditació d'aquests treballs i serveis. I si s'analitza el material probatori s'ha de concloure que aquesta prova no consta. En conseqüència, s'escau estimar el recurs i revocar quant a aquestes despeses la sentència d'instància.

IV.- L'estimació parcial del recurs d'apel·lació es tradueix en la no imposició de les costes d'aquesta instància. Tampoc procedeix imposar al defenent les costes de primera instància, ni de segona com ho demana la recurrent, en atenció a la mala fe o temeritat, tota vegada que aquesta temeritat o mala fe no ha restat provada, i s'ha hagut de dictar sentència d'acord amb les regles que disciplinen la càrrega de la prova. Així, quant a les de primera instància, atès que es seguirà tractant d'una hipòtesi d'estimació parcial, s'ha de mantenir la solució de no imposició també pel que fa a aquella instància (arg. Novel·la 82, cap. X).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR EN PART el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal dels Srs. Bernard i Nicole Marie Thérèse A. contra la sentència, de data 7-10-2003, i revocar la seva part dispositiva i declarar que s'ha d'estimar en part la demanda interposada pels Srs. Bernard i Nicole Marie Thérèse A. contra el Sr. Marc D.U. i condemnar a aquest darrer a l'abonament de la quantitat de 831,55 €, amb més els interessos legals des de la contesta a la demanda i sense efectuar imposició de les costes processals de primera instància. No procedeix tampoc imposar les costes processals d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-